

Fondazione "Migrantes"

Parohia "Araceli"

Piazza Araceli, 21; 36100-Vicenza

Tel cel. (Wind): 393.482.9000

Tel fix: 0444.149.60.55;

Fax: 0444.183.3500

E-mail: parohiavicenza@gmail.com

Website: www.parohiavicenza.it

PROGRAMUL LITURGIC PE LUNA FEBRUARIE

7 DUMINICA A 16-A DUPĂ RUSALII (Pilda talanților). Sf Partenie al Lampsacului; Cuv Luca; Sf 1003 M din Nicomidia

- ora 09.30 Pregătire pentru botezuri
- ora 10.00 Sf. Spovadă
- ora 10.30 Sf. Liturghie

13 S Cuv Martinian; Sf M Acvila și soția sa Priscila

- ora 10.00 Botez Michel

14 DUMINICA A 17-A DUPĂ RUSALII (a Cananeencii). Cuv Auxențiu; Sf Ciril și Metodie

- ora 09.30 Sf. Spovadă
- ora 10.30 Sf. Liturghie

20 S Sf Leon al Cataniei; Sf Agaton, papa Romei

- ora 17.00 Botez Sara Manuela

21 DUMINICA VAMEȘULUI ȘI A FARISEULUI. Cuv Timotei; Sf Eustațiu al Antiohiei

- ora 09.30 Sf. Spovadă
- ora 10.30 Sf. Liturghie

28 DUMINICA FIULUI RISIPITOR. Cuv Vasile Mărturisitorul; Cuv Ioan Casian Romanul

- ora 09.30 Sf. Spovadă
- ora 10.30 Sf. Liturghie
- ora 13.00 Prânzul de Mărțișor

Pentru botezuri (lumânări de botez), cununii, înmormântări, sfeștăni, molifte, etc., vă puteți adresa la Pr. Raimondo: tel. 0444 149 6055; cel. 393 482 9000 sau în fiecare duminică și sărbătoare la Biserică (înainte sau după Sf. Liturghie).

BOBOTEAZA ȘI SĂRBĂTOAREA POPOARELOR

Dublă sărbătoare, miercuri 6 ianuarie, în comunitatea din Vicenza: Boboteaza și Sărbătoarea Popoarelor. O zi plină de activități pentru enoriașii din parohie.

Dis de dimineață, o parte din ei, împreună cu părintele paroh Raimondo și cu preteasa Monica Salanschi, îmbrăcați în straie populare, s-au întâlnit în fața bisericii parohiale pentru a participa, și în acest an, la Liturghia Popoarelor din Catedrala din Vicenza.

Slujba din ziua de 6 ianuarie este o întâlnire, devenită anuală, a comunităților etnice prezente pe teritoriul diecezei.

Alături de noi au participat la slujbă, împreună cu responsabilii lor, comunitățile din Filipine, Ucraina, Nigeria, Ghana, Sri Lanka, Coasta de Azur, Burkina Faso și Benin, India și, bineînțeles, comunitatea gazdă, cea italiană.

Liturghia a fost prezidată de Excelența Sa Mons. Beniamino Pizziol, episcopul Diecezei de Vicenza. Acesta în cuvântul său de învățătură a scos în evidență semnificația sărbătorii Epifaniei sau Teofaniei care nu este altceva decât manifestarea sau arătarea lui Dumnezeu lumii, popoarelor. La Epifanie aceste popoare au fost reprezentate de către magi care, conduși de o stea, au ajuns din îndepărtatul Orient pentru a-l întâmpina pe Pruncul Isus.

Creștinul - a continuat prelatul - este cel care, „experimentând Nașterea (Sărbătoarea Crăciunului n. n.), este chemat să imite serviciul făcut de stea magilor, adică să fie lumină pentru a străluci și a-i atrage pe toți la frumusețea Împărăției lui Dumnezeu”.

La Liturghie au concelebrat, alături Mons. Beniamino și de capelanii comunităților etnice, canonicii Catedralei din Vicenza, Vicarul General al diecezei Mons. Lorenzo Zaupa, Vicarul Episcopal al orașului Mons. Agostino Zenere, Directorul Caritas-ului, don Giovanni Sandona, Directorul Oficiului pentru Ecumenism, Mons. Giuseppe Dal Ferro și nu în ultimul rând Mons. Pierantonio Pavanello, noul episcop ales al Diecezei de Adria-Rovigo, profesor de drept canonic, bun cunoscător al bisericii noastre.

Enoriașii români au intervenit la liturghie în mai multe momente: la cântarea „Gloriei”, la Rugăciunea credincioșilor și la cântecul din timpul Sfintei Împărtășanii. De asemenea, comunitatea noastră a participat la procesiunea cu Sfintele Daruri, aducând la Altar darurile specifice tradiției noastre românești.

A fost o liturghie vie și solemnă, o adevărată Sărbătoare a Popoarelor în jurul Domnului nostru Isus Hristos, așa cum au fost magii: și ei străini, diferiți între ei, în ju-

rul peșterii din Betleem. Putem să ne imaginăm bogăția costumelor tradiționale, ale limbilor, cântecelor și folclorului simbolic care a însoțit celebrarea.

La sfârșitul Liturghiei, episcopul Beniamino, înainte de binecuvântarea finală solemnă, a binecuvântat copiii imigranților, prezenți în Catedrală în număr mare.

Cealaltă parte a enoriașilor au participat în Biserica parohială la Sfânta Liturghie de Bobotează celebrată de către părintele misionar Ifrim Florentin Costea, căruia îi mulțumim pe această cale pentru tot efortul depus.

Boboteaza sau Botezul Domnului reprezintă momentul începutului slujirii

publice a Domnului nostru Isus Hristos. La botezul lui Isus pentru prima oară cele trei Persoane ale Sfintei Treimi au apărut împreună. Vocea Tatălui l-a mărturisit din înălțimi pe Fiul său Isus, iar Duhul Sfânt a fost văzut sub forma unui porumbel și

așezându-se pe Fiul. “Iar botezându-se Isus, când ieșea din apă, îndată cerurile s-au deschis și Duhul lui Dumnezeu s-a văzut pogorându-se ca un porumbel și venind peste El. Și iată glas din ceruri zicând: Acesta este Fiul Meu cel iubit întru Care am binevoit” (Matei 3,16-17). Întreita descoperire a lui Dumnezeu o mărturisește și troparul sărbătorii: “În Iordan botezându-te tu Doamne, închinarea Treimii s-a arătat: că glasul Părintelui a mărturisit ție, Fiule iubit pe tine numindu-te, și Spiritul în chip de porumbel a adevărit întărirea Cuvântului. Cel ce te-ai arătat Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, mărire ție”.

După concluderea Dumnezeieștii Liturghii, la care a participat un număr de seamă de credincioși, pr. Ifrim Florentin, împreună cu pr. Paroh Raimondo, sosit între timp de la slujba din Catedrală, au săvârșit, după rânduiala din această zi, Sfințirea cea Mare a Apei.

Ținem să adresăm alese mulțumiri părinților împreună slujitori, dascălilor, domnilor Viorel Rus și Gica Calestru și nu în ultimul rând neobositele „badante”, în frunte cu doamna Livia, care au asigurat prânzul celor prezenți la slujba din Catedrală.

Papa Francisc se întâlnește cu patriarhul Kirill în Cuba

Papa Francisc și patriarhul Kirill al Moscovei și al întregii Rusii se vor întâlni pe 12 februarie 2016 în Cuba: au anunțat vineri printr-un comunicat comun Sfântul Scaun și Patriarhatul Moscovei. Întrevederea dintre episcopul Romei și patriarhul Moscovei va avea loc în Cuba, unde papa Francisc va face o escală înainte de a merge în Mexic pentru o călătorie apostolică și unde patriarhul Kirill se va afla în vizită oficială. Întâlnirea cuprinde un colocviu personal pe aeroportul internațional José Martí din Havana și se încheie cu semnarea unei declarații comune.

“Această întâlnire dintre întâistătorul Bisericii catolice și cel al Bisericii ortodoxe ruse, care a fost pregătită cu mult timp înainte, va fi prima din istorie și va marca o etapă importantă în relațiile dintre cele două Biserici”, se mai afirmă în comunicatul de presă.

”Sfântul Scaun și Patriarhatul Moscovei își exprimă urarea ca întâlnirea să fie și un semn de speranță pentru toți oamenii de bunăvoință”. Cele două Biserici, se citește în finalul comunicatului, ”îi îndeamnă pe toți creștinii să se roage cu înflăcărare pentru ca Dumnezeu să binecuvânteze această întâlnire pentru ca aceasta să aducă roade”.

(rv – A. Dancă)

Au femeile din zilele noastre conștiința datoriei de a transmite credința?

Sunt mamele cele care transmit credința

În Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul către Timotei, **Apostolul Neamurilor îi amintește lui Timotei de unde-i vine credința neprefăcută care se află în el, și care a fost mai întâi în bunica sa, Lois, și în mama sa, Eunice.** Această credință a fost primită de Timotei de la Spiritul Sfânt, "prin mijlocirea mamei și a bunicii sale";

"Una este să transmiți credința și alta este să înveți lucruri despre credință". Credința este un dar; aceasta nu poate fi studiată. Desigur, se studiază aspecte care țin de credință, pentru a o înțelege mai bine, dar prin studiu nu se ajunge niciodată la credință. Credința este un dar al Duhului Sfânt, este un dar care merge dincolo de orice pregătire", un dar ce ne este transmis prin "eforturile mamelor și ale bunicilor", sau a vreunei îngrijitoare sau mătuși.

"Mă întreb: **de ce sunt în primul rând femeile cele care transmit credința?** Pur și simplu pentru că **Isus ne-a fost adus de către o femeie.** Aceasta calea aleasă de Isus. El a voit să aibă o mamă: astfel și darul credinței este transmis prin femei, după cum Isus a fost adus prin Maria".

Păzirea darului credinței pentru a nu se dilua

"Să ne gândim însă dacă azi femeile au conștiința datoriei de a transmite credința". Paul îl îndeamnă pe Timotei să păzească credința, depozitul de credință, evitând "vorbăria goală păgână, bârfele mondene". Noi toți am primit darul credinței. Trebuie să ne îngrijim de el, astfel încât măcar să nu se dilueze și să fie întărit prin puterea Duhului Sfânt care ni l-a dăruit. Iar credința se păzește, revitalizând acest dar al lui Dumnezeu: Dacă nu ne îngrijim să însuflețim în fiecare zi credința, acest dar al lui Dumnezeu ajunge să fie slab, se diluează, sfârșește prin a deveni doar o cultură; sau o gnoză, o cunoștință bazată pe rațiune. Cineva ar putea spune că știe bine catehismul și cunoaște cele ale credinței. Însă, cum îți trăiești credința? Revigorarea: păzirea darului credinței constă în revitalizarea acestuia, în reînvișorarea sa.

Frica și rușinarea nu ajută la creșterea credinței

Din acest motiv, îi spune Paul lui Timotei, **îți amintesc să reînflăcărezi darul lui Dumnezeu care este în tine prin impunerea mâinilor mele! Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci Duhul tăriei, al iubirii și al chibzuinței.**

Dumnezeu nu ne-a dat un spirit de frică. Spiritul fricii este contrar darului credinței, nu-i permite să crească, să meargă înainte, să fie măreț.

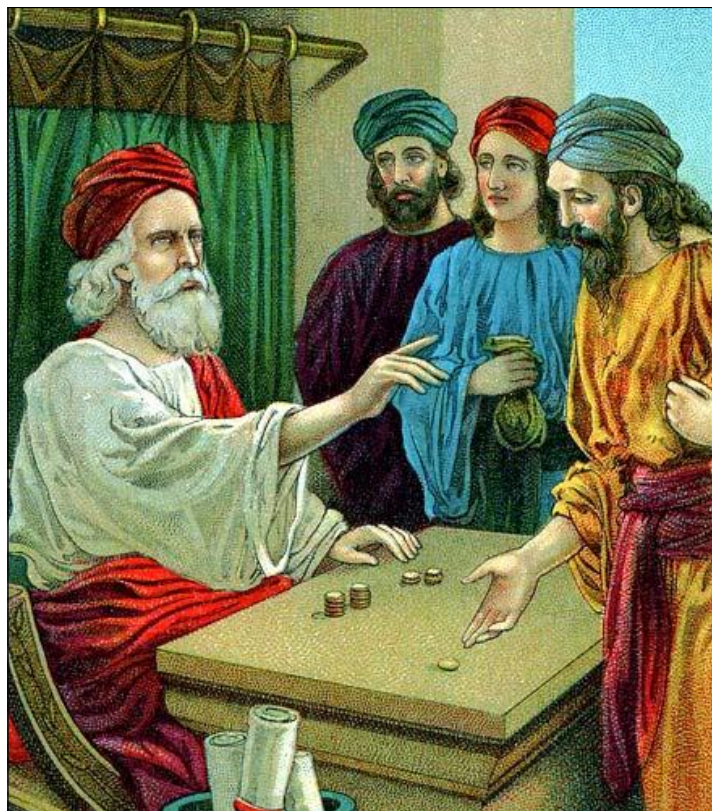
7 Februarie 2016: Duminica a 16-a după Rusalii (Pilda talanților)

Apostolul: II Cor. 6:1-10

"Fiind, dar, împreună-lucrători cu Hristos, vă îndemnăm să nu primiți în zadar harul lui Dumnezeu Căci zice: "La vreme potrivită te-am ascultat și în ziua mântuirii te-am ajutat"; iată acum vreme potrivită, iată acum ziua mântuirii, Nedând nici o sminteală întru nimic, ca să nu fie slujirea noastră defăimată, Ci în toate înfățișându-ne pe noi înșine ca slujitori ai lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmtorări, În bătai, în temniță, în tulburări, în osteneli, în privegheri, în posturi; În curăție, în cunoștință, în îndelungă-răbdare, în bunătate, în Duhul Sfânt, în dragoste nefățarnică; În cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptății, cele de-a dreapta și cele de-a stânga, Prin slavă și necinste, prin defăimare și laudă; ca niște amăgitori, deși iubitori de adevăr, Ca niște necunoscuți, deși bine cunoscuți, ca fiind pe pragul morții, deși iată că trăim, ca niște pedepsiți, dar nu uciși; Ca niște întristați, dar pururea bucurându-ne; ca niște săraci, dar pe mulți îmbogățind; ca unii care n-au nimic, dar toate le stăpânesc."

Evangelhia: Matei 25:14-30

"Și mai este ca un om care, plecând de parte, și-a chemat slugile și le-a dat pe mână avuția sa. Unuia ia dat cinci talanți, altuia doi, altuia unul, fiecăruia după puterea lui și a plecat. Îndată, mergând, cel ce luase cinci talanți a lucrat cu ei și a câștigat alți cinci talanți. De asemenea și cel cu doi a câștigat alți doi. Iar cel ce luase un talant s-a dus, a săpat o groapă în pământ și a ascuns argintul stăpânului său. După multă vreme a venit și stăpânul acelor slugi și a făcut socoteala cu ele. Și apropiindu-se cel care luase cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: Doamne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am câștigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se și cel cu doi talanți, a zis: Doamne, doi talanți mi

ai dat, iată alți doi talanți am câștigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se apoi și cel care primise un talant, a zis: Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat. Și temându-mă, m-am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată ai ce este al tău. Și răspunzând stăpânul său i-a zis: Slugă vicleană și leneșă, știai că seceri unde n-am semănat și aduni de unde n-am împrăștiat? Se cuvenea deci ca tu să

pui banii mei la zarafi, și eu, venind, aș fi luat ce este al meu cu dobândă. Luați deci de la el talantul și dați-l celui ce are zece talanți. Căci tot celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel ce n-are și ce are i se va lua. Iar pe sluga netrebnică aruncați-o întru întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților”.

Din citirea evanghelică a acestei duminici reiese clar că fiecare persoană care se naște pe acest pământ este înzestrată de Creatorul cu anumite daruri, talanți, posibilități, care se dăruiesc ”fiecăruia după puterea lui.” Este, de asemenea, clar că la vremea judecății, răsplata va fi nu în raport cu numărul de talanți (daruri) ci potrivit efortului depus de primitor de a identifica și a înmulți acești talanți (daruri). Așadar, efortul începe cu identificarea talantului primit și cu constanta recunoștință și mulțumire acordată lui Dumnezeu, ”dătătorul tuturor bunătăților.” Știm, din alte pilde că darurile dăruite de Dumnezeu nu sunt pentru beneficiul nostru exclusiv, ceea ce ar fi un mod egoist de înțelegere a lucrurilor. Suntem responsabili să împărțim aceste daruri cu semenii noștri, fiind asigurați că și ei înțeleg adevărata sursă a acestor daruri (Dumnezeu) și, prin urmare, se alătură celor care Îl preamăresc și Îi aduc mulțumire. Văzând lucrurile din această perspectivă, putem spune că aceste daruri nu ne sunt date, ci sunt încredințate nouă, ceea ce înseamnă că Dumnezeu voiește ca noi să fim împreună-lucrătorii Săi în via Sa, în lume. Faptul că ”după multă vreme a venit și stăpânul acelor slugi și a făcut socoteala cu ele indică răbdarea lui Dumnezeu cu noi pentru a face cele de cuviință. Este, totodată, și un avertisment al răspunderii pe care fiecare dintre noi o vom da. În timp ce lenevia și indiferența față de aceste daruri încredințate nouă vor fi pedepsite în mod sever: ”iar pe sluga netrebnică aruncați-o întru întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților,” efortul susținut și simțul răspunderii personale vor fi răsplătite cu chemarea divină la moștenirea împărăției lui Dumnezeu: ”intră întru bucuria Domnului tău!”

Fie ca și noi să ne aflăm vrednici de această chemare!

(Predică de Pr. George Bâzgan (www.bisericaedmonton.org))

14 Februarie 2016: Duminica a 17-a după Rusalii (a Canaanencei)

Apostolul: II Cor. 6:16-18, 7:1

"Sau ce înțelegere este între templul lui Dumnezeu și idoli? Căci noi suntem templu al Dumnezeului celui viu, precum Dumnezeu a zis că: "Voi locui în ei și voi umbla și voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu". De aceea: "Ieșiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și de ce este necurat să nu vă atingeți și Eu vă voi primi pe voi. Și voi fi vouă tată, și veți fi Mie fii și fiice", zice Domnul Atotțitorul. Având deci aceste făgăduințe, iubitorilor, să ne curățim pe noi de toată întinarea trupului și a duhului, desăvârșind sfințenia în frica lui Dumnezeu”.

Evanghelia: Matei 15:21-28

"Și ieșind de acolo, a plecat Iisus în părțile Tirului și ale Sidonului. Și iată o femeie cananeeancă, din acele ținuturi, ieșind striga, zicând: Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău

chinuită de demon. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt; și apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Slobozește-o, că strigă în urma noastră. Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă. El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor. Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credința ta; fie ție după cum voiești. Și s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela”.

Pericopa evanghelică din această duminică este un bun argument (exemplu) pentru rugăciunea de mijlocire, rugăciunea pe care o oferim pentru alții. Femeia Cananeiană (încă un "străin") implora mila divină a lui Hristos pentru fiica ei care era "rău chinuită de demon." Un alt aspect al acestei întâmplări este persistența acestei femei. La început, strigătul ei pentru ajutor este ignorat, apoi este refuzată din nou, pentru ca în cele din urmă să fie asemănată cu animalele: "Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor." Întrebarea mea este: În ce moment am fi renunțat noi și ne-am fi dezbrăcat de puțina credință pe care am fi avut-o, concluzionând că Dumnezeu (dacă ar exista) este nemilos și neiubitor? După cum am spus-o adesea, toate rugăciunile sunt auzite, dar nu toate sunt ascultate. Uneori ne rugăm pentru ceea ce nu ar trebui sau din motive greșite. Alte ori ne rugăm foarte superficial și numai atunci când avem nevoie de ceva anume, așteptând rezultate imediate. Ce putem spune, însă, despre cei care se roagă continuu și sincer și totuși rugăciunea lor nu este ascultată? Întâmplarea cu femeia Cananeiană ne învață că uneori Dumnezeu ne pune credința la încercare.

Să ne rugăm, dar, cu ardoare, cerând mila și ajutorul lui Dumnezeu, zicând: "Miluiește-mă, Doamne" și Doamne, ajută-mă!

(Predică de Pr. George Bâzgan (www.bisericaedmonton.org))

21 Februarie 2016: Duminica VAMEȘULUI ȘI A FARISEULUI

Apostolul: II Timotei 3: 10-15

Tu însă mi-ai urmat în învățătură, în purtare, în năzuință, în credință, în îndelungă răbdare, în dragoste, în stăruință, în prigonirile și suferințele care mi s-au făcut în Antiohia, în Iconiu, în Listra; câte prigoniri am răbdat! și din toate m-a izbăvit Domnul. Și toți care voiesc să trăiască cucernic în Hristos Iisus vor fi prigoniiți. Iar oamenii răi și amăgitori vor merge spre tot mai rău, rătăcind pe alții și rătăciți fiind ei înșiși. Tu însă rămâi în cele ce ai învățat și de care ești încredințat, deoarece știi de la cine le-ai învățat, Și fiindcă de mic copil cunoști Sfintele Scripturi, care pot să te înțeleptească spre mântuire, prin credința cea întru Hristos Iisus.

Evanghelia: Luca 18:10-14

"Doi oameni s-au suit la templu, ca să se roage: unul fariseu și celălalt vameș. Fariseul, stând, așa

se ruga în sine: Dumnezeu, îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepti, adulteri, sau ca și acest vameș. Postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate câte câștig. Iar vameșul, departe stând, nu voia nici ochii să-și ridice către cer, ciși bătea pieptul, zicând: Dumnezeu, fii milostiv mie, păcătosului. Zic vouă că acesta s-a coborât mai îndreptat la casa sa, decât acela. Fiindcă oricine se înalță pe sine se va smeri, iar cel ce se smerește pe sine se va înalța”.

Cu Duminica Vameșului și a Fariseului, începem un nou capitol în Anul Bisericesc: **TRIODUL, care ține până în Marea Sâmbătă (ajunul Paștilor).**

Triodul este timpul de pocăință și de curățire duhovnicească, care ne călăuzește prin cele trei săptămâni de pregătire pentru călătoria unică a Postului Mare, a cărui încununare este Săptămâna Mare. Biserica anunță acest eveniment la slujba Utreniei din această duminică cu frumoase cântări/rugăciuni, precum: "Ușile pocăinței deschide-mi mie Dătătorule de viață..." Aceasta, în contextul citirii evanghelice, care ne înfățișează pe cei "Doi oameni s-au suit la templu, ca să se roage: unul fariseu și celălalt vameș" și atitudinea lor cu totul diferită în timpul rugăciunii. Fariseul stă cu aroganță și mândrie în fața Altarului șiși declamă faptele bune pe care le agonisise, disprețuind în același timp pe fratele său de rugăciune, pe vameș, care, în smerenie totală și copleșit de spiritul autentic de pocăință, se roagă și zice: "Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului”.

Cei doi oameni reprezintă cele două categorii de oameni/creștini care participă la același serviciu religios dar se întorc la casa lor cu rezultate cu totul diferite, potrivit atitudinii și intenției cu care au venit la biserică.

Bunul și Milostivul Dumnezeu să ne dăruiască smerenia și pocăința vameșului!

(Predică de Pr. George Bâzgan (www.bisericaedmonton.org))

28 Februarie 2016: Duminica FIULUI RISIPITOR

Apostolul: I Cor. 6:12-20

Astfel mărturia lui Hristos s-a întărit în voi, Încât voi nu sunteți lipsiți de nici un dar, așteptând arătarea Domnului nostru Iisus Hristos, Care vă va și întări până la sfârșit, ca să fiți nevinovați în ziua Domnului nostru Iisus Hristos. Credincios este Dumnezeu, prin Care ați fost chemați la împărtășirea cu Fiul Său Iisus Hristos, Domnul nostru. Vă îndemn, fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să vorbiți la fel și să nu fie dezbinări între voi; ci să fiți cu totul uniți în același cuget și în aceeași înțelegere. Căci, frații mei, despre voi, prin cei din casa lui Hloe mia venit știre că la voi sunt certuri; Și spun aceasta, că fiecare dintre voi zice: Eu sunt al lui Pavel, iar eu sunt al lui Apollo, iar eu sunt al lui Chefa, iar eu sunt al lui Hristos!

Evangelhia: Luca 15:11-32

Și a zis: Un om avea doi fii. Și a zis cel mai tânăr dintre ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cuvine din avere. Și el le-a împărțit averea. Și nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s-a dus într-o țară depărtată și acolo și-a risipit averea, trăind în desfrânări. Și după ce a cheltuit totul, s-a făcut foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă. Și ducându-se, s-a alipit el de unul din locuitorii acelei țări, și acesta l-a trimis la țarinile sale să păzească porcii. Și dorea să-și sature pân-

cele din roșcovele pe care le mâncau porcii, însă nimeni nu-i dădea. Dar, venindu-și în sine, a zis: Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame! Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: Tată, am greșit la cer și înaintea ta; Nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi. Și, sculându-se, a venit la tatăl său. Și încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat. Și i-a zis fiul: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Și a zis tatăl către slugile sale: Aduceți degrabă haina lui cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mâna lui și încălțămintele în picioarele lui; Și aduceți vițelul cel îngrășat și-l înjunghiați și, mâncând, să ne veselim; Căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat. Și au început să se veselească. Iar fiul cel mare era la țarină. Și când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri. Și, chemând la sine pe una dintre slugi, a întrebat ce înseamnă acestea. Iar ea i-a răspuns: Fratele tău a venit, și tatăl tău a înjunghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos. Și el s-a mâniat și nu voia să intre; dar tatăl lui, ieșind, îl ruga. Însă el, răspunzând, a zis tatălui său: Iată, atâția ani îți slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta. Și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei. Dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu desfrânatele, ai înjunghiat pentru el vițelul cel îngrășat. Tatăl însă i-a zis: Fiule, tu totdeauna ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt. Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat.

Duminica trecută a marcat începutul unui nou sezon în anul bisericesc: **Triodul, timp de gândire asupra reînnoirii noastre spirituale, timp de pocăință, care va fi tema centrală a Postului Mare, călătoria noastră spirituală către Învierea Domnului.**

Vameșul din citirea evanghelică de duminica trecută este un exemplu bun pentru noi toți în ceea ce privește atitudinea pe care trebuie să o avem în timpul rugăciunii. Acesta s-a învrednicit de mila și iertarea lui Dumnezeu pentru că a dat dovadă de smerenie adevărată și de pocăință sinceră pentru păcatele sale ("Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului").

După ce a cheltuit nebunește toată avuția primită de la tatăl său, fiul risipitor din pericopa evanghelică din această duminică urmează exemplul vameșului și, venindu-și în sine, se roagă cu smerenie și inimă înfrântă și zice: Tată, am greșit la cer și înaintea ta; Nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi. El recunoaște gravitatea păcatelor sale și, prin urmare, nu cere o reabilitare deplină, o filiație totală, pe care a avut-o înainte, ci, cu smerenie, dorește doar să fie acceptat în perimetrul casei tatălui său, ca pe unul din argații tăi.

Răspunsul tatălui său, căruia i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumazul lui și la sărutat, a junghiat vițelul cel îngrășat și a pregătit cină mare în cinstea întoarcerii sale, ne amintește tuturor de bunătatea iubitorului nostru Dumnezeu și de iertarea care-i așteaptă pe toți cei care se întorc cu smerenie, pocăință și dorința sinceră de a restabili comuniunea lor cu El.

(Predică de Pr. George Bâzgan (www.bisericaedmonton.org))

Pentru **botezuri** (*lumânări de botez*),
cununii, sfeștanii, molifte, etc., vă puteți
adresa la Pr Raimondo: tel. **0444.149.60.55**;
cel. **393.482.9000** sau în fiecare duminică la
Biserică (*înainte sau după Sf. Liturghie*).

Propuneri Pelerinaje 2016

În cursul fiecărui an pastoral Parohia noastră din Vicenza organizează diferite pelerinaje. Scopul acestor pelerinaje **NU** este acela de a aduce beneficii materiale parohiei sau a persoanelor care le organizează ci **menirea lor este aceea ca enoriașii să descopere, să cunoască monumentele cu valoare religioasă, artistică și istorică din locurile vizitate** și să readucă în lumină comorile spirituale ale milenarei tradiții creștine.

Printre următoarele pelerinaje amintim:

- **Padova, 10 aprilie 2016** - au început înscrierile
- **Assisi - Roma** - în așteptare de propuneri

Pentru informații vă rugăm să vă adresați la Pr. paroh Raimondo Salanschi, la numerele de telefon: 0444 149055 sau 393 4829000

PROGRAMUL PELERINAJULUI DE LA PADOVA DIN 10 APRILIE 2016

- 9.45-10.00: Întâlnirea în fața Bisericii Araceli Nuova (la Sala Badantelor)
- 10.00: Plecarea cu autocarul spre Padova
- 12.00: Ocuparea locurilor în Bazilică
- 12.15: Sfânta Liturghie

Ca în fiecare an, după Dumnezeiasca Liturghie va urma o "agapă" frățească

BALUL MĂRȚIȘORULUI

A devenit deja un obicei ca la începutul lunii martie în Parohia noastră să sărbătorim Ziua Doamnelor. Anul acesta, **în data de 28 februarie, după Sfânta Liturghie**, vom face prânzul împreună cu doamnele noastre.

(Este necesară înscrierea)